บทที่ 4

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

คำตอบจากแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์นี้มีจำนวน 128 ชุด ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์โดยแบ่งเป็นตอน ๆ ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าร้อยละของ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การเป็นครู ของอาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

รายการ		ร้อยละ
เพศ		
	ชาย	78.26
	หญิง	21.74
อายุ		
	20 - 25 ปี	20.31
	26 - 30 ปี	42.19
	31 - 35 ปี	25.00
	36 - 40 ปี	7.03
	41 ปีขึ้นไป	5.47
วุฒิการศึกษา		
	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	7.03
	ปริญญาตรี	89.06
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.91
	อื่น ๆ	0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	ร้อยละ
ประสบการณ์การเป็นครู	
1 - 5 ปี	51.56
6 - 10 ปี	24.22
11 - 15 ปี	15.63
16 - 20 ปี	3.91
20 ปีขึ้นไป	4.68

จากตารางที่ 1 แสดงว่าอาจารย์พลศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามนี้ส่วนใหญ่เป็นชายมากกว่าหญิง คือ คิดเป็นชายร้อยละ 78.26 หญิงร้อยละ 21.74 อาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่ คือร้อยละ 42.19 มีอายุระหว่าง 26-30 ปี ร้อยละ 25.00 มีอายุระหว่าง 31-35 ปี ร้อยละ 20.31 มีอายุระหว่าง 20-25 ปี ร้อยละ 7.03 มีอายุระหว่าง 36-40 ปี และร้อยละ 5.47 มีอายุ 41 ปีขึ้นไป

สำหรับวุฒิการศึกษา อาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนใหญ่คือร้อยละ 89.06 มีวุฒิระดับปริญญาตรี ร้อยละ 7.03 มีวุฒิระดับอนุปริญญา หรือเทียบเท่า และร้อยละ 3.91 มีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี

ด้านประสบการณ์การเป็นครู อาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 51.56 มีประสบการณ์การเป็นครูระหว่าง 1-5 ปี ร้อยละ 24.22 มีประสบการณ์การเป็นครูระหว่าง 6-10 ปี ร้อยละ 15.63 มีประสบการณ์การเป็นครูระหว่าง 11-15 ปี ร้อยละ 4.68 มีประสบการณ์การเป็นครู 20 ปีขึ้นไป และร้อยละ 3.91 มีประสบการณ์การเป็นครูระหว่าง 16-20 ปี

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละของจำนวนปีที่ทำการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมาแล้ว และจำนวนชั่วโมงที่ทำการสอนวิชาพลศึกษาในแต่ละสัปดาห์

รายการ	ร้อยละ
จำนวนปีที่ทำการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมาแล้ว	
1-5 ปี	79.69
6-10 ปี	17.97
11-15 ปี	0.78
16-20 ปี	0.78
20 ปีขึ้นไป	0.78
จำนวนชั่วโมงที่ทำการสอนในแต่ละสัปดาห์	
1-10 ชั่วโมง	21.09
11-20 ชั่วโมง	72.66
20 ชั่วโมงขึ้นไป	6.25

จากตารางที่ 2 แสดงว่าอาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 79.69 มีเวลาที่ทำการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมาแล้ว ระหว่าง 1-5 ปี ร้อยละ 17.97 มีเวลาที่ทำการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมาแล้วระหว่าง 6-10 ปี ร้อยละ 0.78 มีเวลาที่ทำการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมาแล้ว ระหว่าง 11-15 ปี, 16-20 ปี และ 20 ปีขึ้นไป

จำนวนชั่วโมงที่ทำการสอนในแต่ละสัปดาห์ อาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 72.66 ทำการสอนระหว่าง 11-20 ชั่วโมง ร้อยละ 21.09 ทำการสอนระหว่าง 1-10 ชั่วโมง และร้อยละ 6.25 ทำการสอนตั้งแต่ 20 ชั่วโมงขึ้นไป

ตารางที่ 3 ค่าร้อยละของ จำนวนห้องเรียนที่รับผิดชอบในแต่ละสัปดาห์ และประเภทของโรงเรียนที่ทำการสอน

รายการ	ร้อยละ
จำนวนห้องเรียนที่รับผิดชอบในแต่ละสัปดาห์	
1-5 ห้องเรียน	11.72
6-10 ห้องเรียน	47.66
11-15 ห้องเรียน	23.44
16 ห้องเรียนขึ้นไป	17.18
ประเภทของโรงเรียนที่ทำการสอน	
โรงเรียนชาย	25.36
โรงเรียนหญิง	16.67
โรงเรียนสหศึกษา	57.97

จากตารางที่ 3 แสดงว่า จำนวนห้องเรียนที่รับผิดชอบในแต่ละสัปดาห์ อาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 47.66 รับผิดชอบระหว่าง 6-10 ห้องเรียน ร้อยละ 23.44 รับผิดชอบระหว่าง 11-15 ห้องเรียน ร้อยละ 17.18 รับผิดชอบตั้งแต่ 16 ห้องเรียนขึ้นไป และร้อยละ 11.72 รับผิดชอบระหว่าง 1-5 ห้องเรียน

ประเภทของโรงเรียน คือ ส่วนใหญ่ร้อยละ 57.97 เป็นโรงเรียนสหศึกษา ร้อยละ 25.36 เป็นโรงเรียนชาย ร้อยละ 16.67 เป็นโรงเรียนหญิง

ตารางที่ 4 ค่าร้อยละของกิจกรรมพลศึกษาที่จัดให้มีการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

รายการ	ร้อยละ
กิจกรรมพลศึกษาที่จัดให้มีการเรียนการสอน	
พ 013 วอลเลย์บอล	42.97
พ 012 บาสเกตบอล	41.41
พ 401 แบดมินตัน	36.72
พ 402 กระบี่กระบอง	24.22
พ 044 กิจกรรมเข้าจังหวะ (ลีลาศ)	24.22
พ 031 กรีฑา (ประเภทลู่)	16.41
พ 503 แฮนด์บอล	14.06
พ 041 ยิมนาสติกส์ (ยืดหยุ่น หิบกระโดด)	13.28
พ 504 ตะกร้อ	10.16
พ 017 เทเบิลเทนนิส	10.16
พ 011 ฟุตบอล	8.59
พ 0441 การบริหารกาย (ท่ามือเปล่าและประกอบเครื่องมือ)	8.59
พ 018 ซอฟบอล	6.25
พ 026 ยูโด	3.91
พ 022 มวยสากล	3.91
พ 051 ว่ายน้ำ (ว่ายน้ำแบบต่าง ๆ)	1.56
พ 0111 เทนนิส	1.56
พ 019 รักบี้ฟุตบอล	1.56
พ 0110 ฮอกกี้	1.56

จากตารางที่ 4 แสดงว่าปริมาณการสอนวิชาพลศึกษารายวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 42.97 สอนวิชาวอลเลย์บอล ร้อยละ 41.41 สอนวิชาบาสเกตบอล ร้อยละ 36.72 สอนวิชาแบดมินตัน ร้อยละ 24.22 สอนวิชากระบี่กระบอง กิจกรรมเข้าจังหวะ (ลีลาศ) ร้อยละ 16.41 สอนวิชากรีฑา (ประเภทลู่) ร้อยละ 14.06 สอนวิชาแฮนด์บอล ร้อยละ 13.28 สอนวิชายิมนาสติกส์ (ยืดหยุ่น ทีบกระโดด) ร้อยละ 10.16 สอนวิชาตะกร้อ เทเบิลเทนนิส ร้อยละ 8.59 สอนวิชาฟุตบอล การบริหารกาย (ท่ามือเปล่าและประกอบเครื่องมือ) ร้อยละ 6.25 สอนวิชาซอฟบอล ร้อยละ 3.91 สอนวิชายูโด มวยสากล และร้อยละ 1.56 สอนวิชาว่ายน้ำ (ว่ายน้ำแบบต่าง ๆ) เทนนิส รักบี้ฟุตบอล ฮ๊อกกี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ค่าร้อยละของการเคยได้รับการศึกษาหรือการอบรมเกี่ยวกับการวัดผลวิชาพลศึกษา และงานที่ทำนอกเหนือจากการสอน

รายการ	ร้อยละ
การศึกษาหรือการอบรมเกี่ยวกับการวัดผลวิชาพลศึกษา	
เคยได้รับ	66.41
ไม่เคยได้รับ	33.59
งานที่ทำนอกเหนือจากการสอน	
งานด้านวิชาการ	21.09
งานด้านธุรการ	5.47
งานด้านการปกครอง	57.03
งานด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร	50.78
งานที่ปรึกษาชุมนุม	33.59
งานด้านบริการ	39.06
งานอื่น ๆ	9.38

จากตารางที่ 5 แสดงว่าอาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 66.41 เคยได้รับการศึกษาหรือการอบรมเกี่ยวกับการวัดผลวิชาพลศึกษา และร้อยละ 33.59 ไม่เคยได้รับการศึกษาหรือการอบรมเกี่ยวกับการวัดผลวิชาพลศึกษา

งานที่ทำนอกเหนือจากการสอน อาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 57.03 ต้องทำงานด้านการปกครอง ร้อยละ 50.78 ทำงานด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ร้อยละ 39.06 ทำงานด้านบริการ ร้อยละ 33.59 ทำงานด้านที่ปรึกษาชุมนุม ร้อยละ 21.09 ทำงานด้านวิชาการ ร้อยละ 9.38 ทำงานอื่น ๆ เช่น กีฬาสถานที่ ห้องพยาบาลและดนตรี และร้อยละ 5.47 ทำงานด้านธุรการ

ตารางที่ 6 ค่าร้อยละของวิธีการวัดผลวิชาพลศึกษาของอาจารย์พลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

รายการ	ร้อยละ
วิธีการวัดผลด้านความรู้	
วัดโดยการสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคล	8.59
วัดโดยการสอบข้อเขียนแบบปรนัย	75.78
วัดโดยการสอบข้อเขียนแบบอัตนัย	33.59
วัดโดยการสอบข้อเขียนแบบปรนัยและอัตนัย	61.72
วัดการสอบข้อเขียนในคาบเรียน	48.44
วัดการสอบข้อเขียนในเวลาเฉพาะนอกเวลาเรียน	64.06
วัดโดยการให้นักเรียนอภิปราย	3.12
วัดโดยการให้นักเรียนตั้งปัญหา	0
อื่น ๆ	0
วิธีการวัดผลด้านสมรรถภาพทางกาย	
วัดเฉพาะรายการทดสอบสมรรถภาพทางกายบางราย	71.09
วัดรายการทดสอบสมรรถภาพทางกายทุกรายการ	17.19
วัดโดยการมอบให้นักเรียนไปทำการทดสอบกันเอง	4.69
วัดในคาบเรียนทุกคาบเรียน	0
วัดในคาบเรียนบางคาบเรียน	41.41
วัดพิเศษนอกเวลาเรียน	13.28
วัดโดยการแบ่งกลุ่มนักเรียนไปทดสอบเป็นสถานีหมุนเวียนกัน	26.56
ให้นักเรียนช่วยเหลือในการวัดผล เช่น จับเวลา บันทึกผล	21.87
อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ควบคุมรายการทดสอบเองทั้งหมด	56.25

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายการ	ร้อยละ
ตั้งกรรมการไว้เฉพาะแต่ละรายการไว้ทำการทดสอบเฉพาะแต่ละรายการ นอกเวลาเรียน	0
อื่น ๆ	0
วิธีการวัดผลด้านทักษะ	
วัดเฉพาะทักษะย่อย โดยการวางเกณฑ์มาตรฐานไว้	40.62
วัดโดยการสังเกตในขณะที่นักเรียนกำลังฝึก	11.72
วัดโดยการวางเกณฑ์เอาไว้ให้นักเรียนไปทดสอบเองนอกเวลา	0
วัดเฉพาะการเล่นเป็นทีม	12.50
วัดทั้งทักษะเฉพาะและการเล่นเป็นทีม	78.90
วัดในคาบเรียนทุกคาบเรียน	5.47
วัดในคาบเรียนบางคาบเรียน	73.47
วัดในเวลาพิเศษ	21.09
อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ควบคุมการทดสอบทั้งหมด	76.56
ให้นักเรียนช่วยเหลือในการวัดผล เช่น จับเวลา บันทึกผล	38.28
แบ่งกลุ่มให้นักเรียนไปทดสอบเอง แล้วนำผลมาให้อาจารย์	0
ตั้งกรรมการไว้เฉพาะแต่ละรายการ ไว้ทำการทดสอบเฉพาะแต่ละรายการนอกเวลาเรียน	0
อื่น ๆ	0
วิธีการวัดผลด้านเจตคติ	
วัดโดยการสังเกตนักเรียนในขณะเรียน	81.25
วัดโดยการสังเกตการฝึกฝนนอกเวลาเรียน	6.25

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายการ	ร้อยละ
วัดโดยการสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคล	10.94
วัดโดยใช้แบบฟอร์มการวัดเจตคติโดยเฉพาะ	0
วัดโดยการให้เพื่อนร่วมชั้นเป็นผู้ให้คะแนน	20.32
วัดเจตคตินักเรียนทุกคาบเรียน	12.50
วัดเจตคตินักเรียนบางคาบเรียน	53.90
วัดจากการมาเรียนและการแต่งกายของนักเรียน	89.84
อื่น ๆ	0

จากตารางที่ 6 แสดงว่า วิธีการวัดผลด้านความรู้ อาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 75.78 วัดโดยการสอบข้อเขียนแบบปรนัย ร้อยละ 64.06 วัดการสอบข้อเขียนในเวลาเฉพาะนอกเวลาเรียน ร้อยละ 61.72 วัดโดยการสอบข้อเขียนแบบปรนัยและแบบอัตนัย ร้อยละ 48.44 วัดการสอบข้อเขียนในคาบเรียน ร้อยละ 33.59 วัดโดยการสอบข้อเขียนแบบอัตนัย ร้อยละ 8.59 วัดโดยการสอบสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคล ร้อยละ 3.12 วัดโดยการให้นักเรียนอภิปราย และการวัดโดยการให้นักเรียนตั้งปัญหา อาจารย์พลศึกษาไม่ได้ใช้ในการวัดผลด้านความรู้เลย

วิธีการวัดผลด้านสมรรถภาพทางกาย อาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 71.09 วัดเฉพาะรายการทดสอบสมรรถภาพทางกายบางรายการ ร้อยละ 56.25 วัดโดยอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ควบคุมรายการทดสอบเองทั้งหมด ร้อยละ 41.41 วัดในคาบเรียนบางคาบเรียน ร้อยละ 26.56 วัดโดยการแบ่งกลุ่มนักเรียนไปทดสอบเป็นสถานีหมุนเวียนกัน ร้อยละ 17.19 วัดรายการทดสอบสมรรถภาพทางกายทุกรายการ ร้อยละ 13.28 วัดพิเศษนอกเวลาเรียน ร้อยละ 4.69 วัดโดยให้นักเรียนไปทำการทดสอบกันเอง

และการวัดในคาบเรียนทุกคาบเรียน ตั้งกรรมการไว้เฉพาะแต่ละรายการ ไว้ทำการทดสอบเฉพาะแต่ละรายการนอกเวลาเรียน อาจารย์พลศึกษาไม่ได้ใช้ในการวัดผลด้านสมรรถภาพทางกายเลย

วิธีวัดผลด้านทักษะ อาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 78.90 วัดทั้งทักษะเฉพาะและการเล่นเป็นทีม ร้อยละ 76.56 อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ควบคุมการทดสอบเองทั้งหมด ร้อยละ 73.47 วัดในคาบเรียนบางคาบเรียน ร้อยละ 40.62 วัดเฉพาะทักษะย่อยโดยการวางเกณฑ์มาตรฐานไว้ ร้อยละ 38.28 ให้นักเรียนช่วยเหลือในการวัดผล เช่น จับเวลา บันทึกผล ร้อยละ 21.09 วัดในเวลาพิเศษ ร้อยละ 12.50 วัดเฉพาะการเล่นเป็นทีม ร้อยละ 11.72 วัดโดยการสังเกตในขณะที่นักเรียนกำลังฝึก ร้อยละ 5.47 วัดในคาบเรียนทุกคาบเรียน และวัดโดยการวางเกณฑ์เอาไว้ให้นักเรียนไปทดสอบนอกเวลาเรียน แบ่งกลุ่มให้นักเรียนไปทดสอบเอง แล้วนำผลมาให้อาจารย์ ตั้งกรรมการไว้เฉพาะรายการ ไว้ทำการทดสอบเฉพาะแต่ละรายการนอกเวลาเรียน อาจารย์พลศึกษาไม่ได้ใช้ในการวัดผลด้านทักษะเลย

วิธีการวัดผลด้านเจตคติ อาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 89.84 วัดจากการมาเรียนและการแต่งกายของนักเรียน ร้อยละ 81.25 วัดโดยการสังเกตนักเรียนในขณะเรียน ร้อยละ 53.90 วัดเจตคตินักเรียนบางคาบเรียน ร้อยละ 20.32 วัดโดยการให้เพื่อนร่วมชั้นเป็นผู้ให้คะแนน ร้อยละ 12.50 วัดเจตคตินักเรียนทุกคาบเรียน ร้อยละ 10.94 วัดโดยการสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคล ร้อยละ 6.28 วัดโดยการสังเกตการฝึกฝนนอกเวลาเรียน และวัดโดยการใช้แบบฟอร์มการวัดเจตคติโดยเฉพาะ อาจารย์พลศึกษาไม่ได้ใช้ในการวัดผลด้านเจตคติเลย

ตารางที่ 7 : ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกี่ยวกับปัญหาการวัดผลด้านความรู้

รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย
1. เนื้อหาความรู้ทางด้านพลศึกษาที่จะวัดมีน้อย	2.13
2. เนื้อหาความรู้ทางด้านพลศึกษาที่จะวัดมีมาก	2.55
3. ความยากลำบากในการออกข้อสอบเพื่อวัดทางด้านความรู้ให้ครบทุกด้าน	2.49
4. ความรู้ทางด้านพลศึกษาส่วนใหญ่มาจากการปฏิบัติ การออกข้อสอบข้อเขียนทำได้ยาก	2.22
5. การวัดผลทางด้านพลศึกษามีการวัดหลายด้าน จึงทำให้การวัดความรู้แบบข้อเขียนมีความสำคัญน้อยลง	2.35
6. ข้อสอบวัดความรู้แบบข้อเขียนที่มีคำถามไม่ชัดเจน ทำให้ผู้ตอบตอบตรงคำถามได้ยาก	2.20
7. การออกข้อสอบเพื่อวัดความเข้าใจทางพลศึกษามีความยากลำบากเพราะวิชาพลศึกษามีเนื้อหากว้าง	2.25
8. การวัดผลวิชาพลศึกษาต้องใช้เวลามาก การสอบข้อเขียนหาเวลาสอบได้ยาก	2.23
9. การกำหนดเวลาสอบในตารางสอบมีปัญหา เพราะอาจารย์อื่นถือว่าวิชาพลศึกษาอาจารย์ผู้สอนทำการสอบเอง	2.32
10. ปัญหาเรื่องเวลาในการวัดผลด้านความรู้แบบสัมภาษณ์	2.43
11. อาจารย์พลศึกษาไม่มีเวลาพอในการออกข้อสอบ ข้อเขียน	1.71
12. อาจารย์พลศึกษาขาดความรู้เกี่ยวกับการออกข้อสอบแบบปรนัย	1.61

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย
13. อาจารย์พลศึกษาต้องวัดผลทั้งวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เวลาทางด้านพลศึกษามีน้อยจึงปฏิบัติหน้าที่ไม่เต็มที่	2.05
14. อาจารย์พลศึกษาต้องสอนหลายชั้น การวัดผลในชั่วโมงเรียนต้องออกข้อสอบหลายชุด	2.33
15. การปลูกฝังให้นักเรียนเห็นความสำคัญของความรู้ทางด้านพลศึกษาทำได้ยาก	2.39
16. การสอนความรู้โดยการแจกเอกสารให้นักเรียนไปอ่าน ครูไม่มีโอกาสอธิบายหรือสอนโดยตรงทำให้มีปัญหาต่อการวัดผล	2.63
17. อาจารย์พลศึกษาต้องสอบนักเรียนเป็นจำนวนมาก จึงมีเวลาสำหรับตรวจข้อสอบไม่เพียงพอ	2.05
18. การวัดผลด้วยการทำรายงานทำได้ยาก เพราะอาจารย์พลศึกษาไม่มีเวลาตรวจให้คะแนน	2.02
19. ความยากลำบากในการคุมสอบข้อเขียน ถ้าสอบพร้อมกันทุกชั้นเพราะอาจารย์พลศึกษามีน้อย	2.31
20. หน่วยกิตวิชาพลศึกษามีน้อย ทำให้นักเรียนขาดความสนใจในการสอบข้อเขียน	3.04
21. นักเรียนใช้เวลาในการตอบคำถามในข้อสอบน้อยเกินไป	2.63
22. คะแนนในการสอบข้อเขียนมีน้อย นักเรียนไม่หวังผลจากการสอบข้อเขียน	2.84
23. นักเรียนมีความเชื่อว่า ถ้าได้คะแนนทางด้านการปฏิบัติดีคะแนนสอบข้อเขียนไม่สำคัญ	2.68

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย
24. นักเรียนเคยสอบวิชาพลศึกษาเฉพาะภาคปฏิบัติมาก่อนเป็นส่วนมาก จึงไม่คุ้นเคยกับการสอบแบบข้อเขียน	2.63
25. นักเรียนขาดความสนใจ เพราะถือว่าความรู้ทางด้านพลศึกษาไม่เกี่ยวกับการสอบเข้าศึกษาต่อ	2.98
26. นักเรียนทุจริตในการสอบ เพราะมีอาจารย์คุมสอบน้อยคน	2.06

จากตารางที่ 7 แสดงว่าปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ อาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เห็นว่า ปัญหาที่ประสบมากเรียงตามลำดับได้ดังนี้ หน่วยกิตวิชาพลศึกษามีน้อยทำให้นักเรียนขาดความสนใจในการสอบข้อเขียน นักเรียนขาดความสนใจเพราะถือว่าความรู้ทางด้านพลศึกษาไม่เกี่ยวกับการสอบเข้าศึกษาต่อ คะแนนในการสอบข้อเขียนมีน้อยนักเรียนไม่หวังผลจากการสอบข้อเขียน นักเรียนมีความเชื่อว่าถ้าคะแนนทางด้านการปฏิบัติดี คะแนนสอบข้อเขียนไม่สำคัญ นักเรียนเคยสอบวิชาพลศึกษาเฉพาะภาคปฏิบัติมาก่อนเป็นส่วนมากจึงไม่คุ้นเคยกับการสอบแบบข้อเขียน นักเรียนใช้เวลาในการตอบคำถามในข้อสอบน้อยเกินไป การให้ความรู้โดยการแจกเอกสารให้นักเรียนไปอ่าน ครูไม่มีโอกาสอธิบายหรือสอนโดยตรง ทำให้มีปัญหาต่อการวัดผล

ส่วนปัญหาที่อาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเห็นว่า ประสบน้อยเรียงตามลำดับได้ดังนี้ เนื้อหาความรู้ทางด้านพลศึกษาที่จะวัดมีมาก ความยากลำบากในการออกข้อสอบเพื่อวัดทางด้านความรู้ให้ครบทุกด้าน ปัญหาเรื่องเวลาในการวัดผลด้านความรู้แบบสัมภาษณ์ การปลูกฝังให้นักเรียนเห็นความสำคัญของความรู้ทางด้านพลศึกษาทำได้ยาก การวัดผลทางด้านพลศึกษามีการวัดหลายด้านจึงทำให้การวัดผลแบบข้อเขียนมีความสำคัญน้อยลง อาจารย์พลศึกษาต้องสอนหลายชั้น การวัดผลในชั่วโมงเรียนต้องออกข้อสอบหลายชุด การ

กำหนดเวลาสอบในตารางสอบมีปัญหาเพราะอาจารย์อื่นเห็นว่าวิชาพลศึกษาอาจารย์ผู้สอนทำการสอบเอง ความยากลำบากในการคุมสอบข้อเขียน ถ้าสอบพร้อมกันทุกชั้นเพราะอาจารย์พลศึกษามีน้อย การออกข้อสอบเพื่อวัดความเข้าใจทางพลศึกษามีความยากลำบาก เพราะวิชาพลศึกษามีเนื้อหากว้าง การวัดผลวิชาพลศึกษาต้องใช้เวลามาก การสอบข้อเขียนหาเวลาสอบได้ยาก ความรู้ทางด้านพลศึกษาส่วนใหญ่มาจากการปฏิบัติการออกข้อสอบข้อเขียนทำได้ยาก ข้อสอบวัดความรู้แบบข้อเขียนที่มีคำถามไม่ชัดเจนทำให้ผู้ตอบตอบตรงคำถามได้ยาก เนื้อหาความรู้ทางด้านพลศึกษาที่จะวัดมีน้อย นักเรียนทุจริตในการสอบ เพราะมีอาจารย์คุมสอบน้อยคน อาจารย์พลศึกษาต้องวัดผลทั้งวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาเวลาทางด้านพลศึกษามีน้อยจึงปฏิบัติหน้าที่ไม่เต็มที่ อาจารย์พลศึกษาต้องสอบนักเรียนเป็นจำนวนมากจึงมีเวลาสำหรับตรวจข้อสอบไม่เพียงพอ การวัดผลด้วยการทำรายงานทำได้ยาก อาจารย์พลศึกษาไม่มีเวลาตรวจให้คะแนน อาจารย์พลศึกษาไม่มีเวลาเพียงพอในการออกข้อสอบข้อเขียน อาจารย์พลศึกษาขาดความรู้เกี่ยวกับการออกข้อสอบแบบปรนัย สำหรับปัญหาที่อาจารย์พลศึกษาเห็นว่าประสบน้อยมาก ไม่มี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยของความเห็นของอาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย

รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย
1. การวัดสมรรถภาพทางกายมีองค์ประกอบที่จะวัดหลายอย่าง ทำให้เสียเวลามาก	2.75
2. ความยากลำบากในการวัดสมรรถภาพทางกายของนักเรียนให้ครบทุกด้าน	2.91
3. การวัดไม่ครบทุกด้าน ทำให้ยากต่อการวินิจฉัยสมรรถภาพทางกายของนักเรียน	2.94
4. การวัดสมรรถภาพทางกายบางอย่างต้องใช้เครื่องมือในการวัด ทำให้วัดยาก	3.02
5. มีปัญหาในการกำหนดช่วงเวลาพักระหว่างการทดสอบแต่ละรายการให้เท่ากันทุกคน	2.61
6. ช่วงเวลาการพักระหว่างการทดสอบมีผลต่อการปฏิบัติในการทดสอบรายการต่อไป	2.62
7. การวัดสมรรถภาพทางกายหลายอย่างในเวลาเดียวกัน นักเรียนปรับตัวเข้าสู่สภาวะปกติไม่ทัน	2.73
8. โรงเรียนสหศึกษาจัดรายการทดสอบเพื่อวัดสมรรถภาพทางกายนักเรียนได้ยาก	2.67
9. ช่วงเวลาในการวัดแต่ละวันแตกต่างกัน ทำให้ยากต่อการเปรียบเทียบผลเพื่อให้คะแนนแต่ละระดับชั้น	2.51
10. การทดสอบสมรรถภาพทางกายนอกเวลาเรียนมีปัญหา เพราะใช้เวลามาก	2.69

ตารางที่ 8 (ต่อ)

รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย
11. การวัดผลในแต่ละช่วงเวลาของแต่ละภาคเรียนก่อนสอบหรือหลังสอบประจำภาค มีผลต่อสมรรถภาพทางกาย	2.60
12. เวลาในการวัดแต่ละครั้งมีจำกัด ไม่สามารถวัดรายการทดสอบได้ทุกอย่าง	2.77
13. ขาดสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกในการวัดสมรรถภาพทางกายบางอย่าง	3.18
14. การวัดผลสมรรถภาพทางกายไม่สามารถทำพร้อมกันได้นักเรียนจะมีเวลาว่างมาก	2.89
15. การวัดสมรรถภาพทางกายโดยครูผู้สอนคนเดียว ทำให้ล่าช้าและเสียเวลามาก	3.03
16. การให้คะแนนจากผลการทดสอบด้านสมรรถภาพทางกายในแต่ละประเภททำได้ยาก	2.46
17. การทดสอบสมรรถภาพทางกายมีหน่วยแตกต่างกัน เวลากับจำนวนครั้งทำให้ยากในการแปลผล	2.44
18. ผลรวมของการทดสอบสมรรถภาพทางกายทุกด้านของแต่ละคน นำมาคิดคำนวนและแปลงเป็นคะแนนได้ยาก	2.48
19. หาเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายมาใช้เปรียบเทียบไม่ได้	2.48
20. ปัญหาการตั้งเกณฑ์เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน	2.49
21. ปัญหาเกี่ยวกับอุบัติเหตุ จากการทดสอบสมรรถภาพทางกาย	1.93
22. สุขภาพของนักเรียนไม่อยู่ในภาวะปกติเหมือนกันหมดทุกคนในช่วงของการทดสอบ	2.50

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 (ต่อ)

รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย
23. นักเรียนที่มีความผิดปกติทางกายไม่สามารถเข้าร่วมทดสอบได้ตามกำหนด	2.29
24. นักเรียนที่ทดสอบไม่ครบตามรายการ และยากในการทดสอบเพิ่มเติม	2.60
25. นักเรียนที่มีภาวะทางกายที่ผิดปกติ ไม่สามารถเข้าร่วมในรายการทดสอบได้	
26. นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของสมรรถภาพทางกาย และไม่ตั้งใจปฏิบัติในการทดสอบ	2.55

จากตารางที่ 8 แสดงว่าปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลด้านสมรรถภาพทางกาย อาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เห็นว่า ปัญหาที่ประสบมากเรียงตามลำดับได้ดังนี้ ขาดสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกในการวัดสมรรถภาพทางกายบางอย่าง การวัดสมรรถภาพทางกายบางอย่างต้องใช้เครื่องมือในการวัดทำให้วัดได้ยาก การวัดไม่ครบทุกด้านทำให้ยากต่อการวินิจฉัยสมรรถภาพทางกายของนักเรียน ความยากลำบากในการวัดสมรรถภาพทางกายของนักเรียนให้ครบทุกด้าน การวัดสมรรถภาพทางกายไม่สามารถทำพร้อมกันได้ นักเรียนจะมีเวลาว่างมาก เวลาในการวัดแต่ละครั้งมีจำกัดไม่สามารถวัดในรายการทดสอบได้ทุกอย่าง การวัดสมรรถภาพทางกายมีองค์ประกอบที่จะวัดหลายอย่างทำให้เสียเวลามาก การวัดสมรรถภาพทางกายหลายอย่างในเวลาเดียวกันนักเรียนปรับตัวเข้าสู่สภาวะปกติไม่ทัน การทดสอบสมรรถภาพทางกายนอกเวลาเรียนมีปัญหาเพราะใช้เวลามาก โรงเรียนสหศึกษาจัดรายการทดสอบเพื่อวัดสมรรถภาพทางกายนักเรียนได้ยาก ชาว

เวลาการพักระหว่างการทดสอบมีผลต่อการปฏิบัติในการทดสอบรายการต่อไป มีปัญหาในการกำหนดช่วงเวลาพักระหว่างการทดสอบแต่ละรายการให้เท่ากันทุกคน การวัดผลในแต่ละช่วงเวลาของแต่ละภาคเรียน ก่อนสอบหรือหลังสอบประจำภาค มีผลต่อสมรรถภาพทางกาย นักเรียนที่ทดสอบไม่ครบตามรายการและยากในการทดสอบเพิ่มเติม

ส่วนปัญหาที่อาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเห็นว่า ประสบน้อยเรียงตามลำดับได้ดังนี้ นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของสมรรถภาพทางกาย และไม่ตั้งใจในการปฏิบัติในการทดสอบ ช่วงเวลาในการวัดแต่ละวันแตกต่างกันทำให้ยากต่อการเปรียบเทียบผลเพื่อที่จะให้คะแนนแต่ละระดับชั้น สุขภาพของนักเรียนไม่อยู่ในภาวะปกติเหมือนกันหมดทุกคนในช่วงของการทดสอบ ปัญหาการตั้งเกณฑ์เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน หาเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายมาใช้เปรียบเทียบไม่ได้ ผลรวมของการทดสอบสมรรถภาพทางกายทุกด้านของแต่ละคนนำมาคิดคำนวนและแปลงเป็นคะแนนได้ยาก การให้คะแนนจากผลการทดสอบด้านสมรรถภาพทางกายแต่ละประเภททำได้ยาก การทดสอบสมรรถภาพทางกายมีหน่วยแตกต่างกัน เวลากับจำนวนครั้ง ทำให้ยากในการแปลผลนักเรียนที่มีภาวะทางกายที่ผิดปกติไม่สามารถเข้าร่วมในการทดสอบได้ นักเรียนที่มีความผิดปกติทางกายไม่สามารถเข้าร่วมการทดสอบได้ตามกำหนด ปัญหาเกี่ยวกับอุบัติเหตุจากการทดสอบสมรรถภาพทางกาย สำหรับปัญหาที่ครูพลศึกษาเห็นว่าประสบน้อยมาก ไม่มี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยของความเห็นของอาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านทักษะ

รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย
1. การวัดทักษะกีฬาเฉพาะตัวต้องใช้เวลามาก ทำให้เสียเวลาเรียน	2.77
2. การวัดทักษะกีฬานักเรียนไม่สามารถจะทำพร้อมกันได้ทั้งหมด จึงทำให้นักเรียนมีเวลาว่างมาก	2.82
3. การวัดทักษะมากอย่างเกินไป นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย และให้ความสำคัญน้อยลง	2.68
4. การวัดทักษะน้อยอย่างเกินไป ทำให้ไม่ครอบคลุมทักษะของกีฬานั้นๆ	2.76
5. การวัดโดยใช้เวลาหรือจำนวนครั้งเป็นเกณฑ์ทำให้ขาดการวัดเกี่ยวกับทักษะที่ถูกต้อง	2.57
6. ความยากลำบากในการวัดโดยใช้เกณฑ์เวลาหรือจำนวนครั้งกับทักษะที่ถูกต้องพร้อมกัน	2.57
7. ปัญหาในการเลือกแบบทดสอบทางทักษะกีฬาให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	2.45
8. หาเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับทักษะกีฬามาใช้เปรียบเทียบไม่ได้	2.58
9. ปัญหาการตั้งเกณฑ์เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพด้านทักษะของนักเรียน	2.42
10. ความยากลำบากในการควบคุมให้นักเรียนปฏิบัติตามระเบียบการทดสอบ	2.23
11. การให้คะแนนทักษะโดยการประเมินค่าการกระทำในเวลาสอบที่ต่างกัน ทำให้มีข้อผิดพลาดได้	2.58
12. ปัญหาเกี่ยวกับการให้ความยุติธรรมในการให้คะแนนตามขั้นตอนของทักษะที่ถูกต้อง	2.23

ตารางที่ 9 (ต่อ)

รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย
13. ปัญหาการตัดสินผลของการวัดทักษะกีฬาแต่ละอย่าง	2.23
14. ความยากลำบากในการแปลผลที่ได้จากทักษะแต่ละอย่างออกมาเป็นคะแนน	2.30
15. ปัญหาการจัดแบบทดสอบสำหรับนักเรียนที่มีความผิดปกติทางกาย	2.46
16. นักเรียนมีสุขภาพไม่อยู่ในภาวะปกติ ในขณะทำการทดสอบ	2.27
17. ปัญหาการจัดการทดสอบให้นักเรียนที่ขาดการทดสอบตามเวลาที่กำหนด	2.37
18. นักเรียนสนใจการแข่งขันมากกว่าการทดสอบทักษะเฉพาะตัว	2.79
19. การวัดทักษะติดต่อกันหลายอย่าง นักเรียนเกิดความล้า และทักษะเสียไป	2.73
20. การทดสอบทักษะเป็นทีม ใช้เวลามาก	2.84
21. การเล่นในการแข่งขันเป็นทีม ตำแหน่งและหน้าที่ของผู้เล่นไม่เหมือนกัน ทำให้นักเรียนใช้ทักษะที่แตกต่างกัน	2.56
22. การให้นักเรียนหมุนเวียนทำหน้าที่ตำแหน่งต่าง ๆ ครบทุกคน มีปัญหาเรื่องเวลา	2.77
23. การให้คะแนนโดยการสังเกตการเล่นเป็นทีม อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสังเกตได้ทั่วถึง	2.56
24. การให้คะแนนความสามารถของทักษะกีฬารวม มีความยากลำบากเพราะสภาพทางกายของนักเรียนแตกต่างกัน	2.56
25. การวัดทักษะเป็นทีม ทำให้เป็นปรนัยได้ยาก	2.92
26. ความยากลำบากในการนัดสอบทักษะกีฬานอกเวลาเรียน	2.45

ตารางที่ 9 (ต่อ)

รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย
27. อาจารย์พลศึกษามีภาระด้านอื่นมาก ไม่ค่อยมีเวลาในการวัดผลด้านทักษะกีฬา	2.22
28. ในการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา อาจารย์ผู้สอนไม่มีผู้ช่วย ทำให้มีความล่าช้ามาก	2.41
29. ปัญหาเกี่ยวกับอุบัติเหตุ จากการวัดผลด้านทักษะกีฬา	1.93
30. อุปกรณ์พลศึกษามีน้อย ไม่เพียงพอที่จะใช้ในการทดสอบทางด้านทักษะกีฬา	2.55
31. สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกไม่เอื้ออำนวยในการวัดผลด้านทักษะบางอย่าง	2.94

จากตารางที่ 9 แสดงว่าปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลด้านทักษะกีฬา อาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเห็นว่า ปัญหาที่ประสบมากเรียงตามลำดับได้ดังนี้ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกไม่เอื้ออำนวยต่อการวัดทักษะบางอย่าง การวัดทักษะเป็นทีม ทำให้เป็นปรนัยได้ยาก การทดสอบทักษะเป็นทีม ใช้เวลามาก การวัดทักษะกีฬานักเรียนไม่สามารถทำพร้อมกันได้ ทั้งหมดจึงทำให้นักเรียนมีเวลาว่างมาก นักเรียนสนใจการแข่งขันมากกว่าการทดสอบทักษะเฉพาะตัว การวัดทักษะกีฬาเฉพาะตัวต้องใช้เวลามากทำให้เสียเวลาเรียน การให้นักเรียนหมุนเวียนทำหน้าที่ตำแหน่งต่าง ๆ ครบทุกคนมีปัญหาเรื่องเวลา การวัดทักษะน้อยอย่างเกินไปทำให้ไม่ครอบคลุมทักษะของกีฬานั้น ๆ การวัดทักษะติดต่อกันหลาย ๆ อย่างนักเรียนเกิดความล้าและทักษะเสียไป การวัดทักษะมากอย่างเกินไปนักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายและให้ความสำคัญน้อยลง หาเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับทักษะกีฬามาใช้เปรียบเทียบไม่ได้ การให้คะแนนทักษะโดยการประเมินค่าการกระทำในเวลาสอบที่ต่างกันทำให้มีข้อผิดพลาดได้ การ

วัดโดยใช้เวลาหรือจำนวนครั้งเป็นเกณฑ์ทำให้ขาดการวัดเกี่ยวกับทักษะที่ถูกต้อง ความยากลำบากในการวัดโดยใช้เกณฑ์เวลาหรือจำนวนครั้งกับทักษะที่ถูกต้องพร้อมกัน การเล่นในการแข่งขันเป็นทีม ตำแหน่งและหน้าที่ของผู้เล่นไม่เหมือนกันทำให้นักเรียนใช้ทักษะที่แตกต่างกัน การให้คะแนนโดยการสังเกตการเล่นเป็นทีมอาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสังเกตได้ทั่วถึง การให้คะแนนความสามารถของทักษะกีฬารวมมีความลำบากเพราะสภาพทางกายของนักเรียนแตกต่างกัน

ส่วนปัญหาที่อาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเห็นว่าประสบน้อยเรียงตามลำดับได้ดังนี้ อุปกรณ์พลศึกษามีน้อยไม่เพียงพอที่จะใช้ในการทดสอบทางด้านทักษะกีฬา ปัญหาการจัดแบบทดสอบสำหรับนักเรียนที่มีความผิดปกติทางกาย ปัญหาการเลือกแบบทดสอบทางทักษะกีฬาให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ความยากลำบากในการนัดสอบทักษะกีฬานอกเวลาเรียน ปัญหาการตั้งเกณฑ์เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพด้านทักษะของนักเรียน ในการวัดผลทางทักษะกีฬาอาจารย์ผู้สอนไม่มีผู้ช่วยทำให้มีความล่าช้ามาก ปัญหาการจัดการทดสอบให้นักเรียนที่ขาดการทดสอบตามเวลาที่กำหนด ความยากลำบากในการแปลผลที่ได้จากทักษะแต่ละอย่างออกมาเป็นคะแนน นักเรียนมีสุขภาพไม่อยู่ในภาวะปกติในขณะทำการทดสอบ ความยากลำบากในการควบคุมให้นักเรียนปฏิบัติตามระเบียบการทดสอบ ปัญหาเกี่ยวกับการให้ความยุติธรรมในการให้คะแนนตามขั้นตอนของทักษะที่ถูกต้อง ปัญหาการตัดสินผลของการวัดทักษะกีฬาแต่ละอย่าง อาจารย์พลศึกษามีภาระด้านอื่นมากไม่ค่อยมีเวลาในการวัดผลด้านทักษะกีฬา ปัญหาเกี่ยวกับอุบัติเหตุ จากการวัดผลด้านทักษะกีฬา สำหรับปัญหาที่อาจารย์พลศึกษาเห็นว่าประสบน้อยมาก ไม่มี

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยของความเห็นของอาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านเจตคติ

รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย
1. ความยากลำบากในการวัดเจตคติ จากการสังเกตนักเรียน	2.77
2. การวัดเจตคติด้วยการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนทำได้ไม่ทั่วถึงในเวลาเรียน	2.65
3. นักเรียนมีจำนวนมาก ไม่สามารถวัดเจตคติได้ครบทุกด้านและทุกคน	2.95
4. ความยากลำบากในการวัดเจตคติโดยการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล	2.89
5. การวัดเจตคติด้วยการสัมภาษณ์มีความยากในการตั้งปัญหา	2.63
6. ความยากลำบากจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกนอกชั่วโมงเรียนพลศึกษา	2.59
7. การสังเกตนักเรียนจำนวนมากและสังเกตหลายอย่างในเวลาเดียวกัน ทำได้ไม่ทั่วถึง	2.98
8. ความยากลำบากในการวัดเจตคติด้วยวิธีสอบข้อเขียน	2.77
9. การวัดเจตคติด้วยการสอบข้อเขียนมีความยากในการตั้งปัญหา	2.73
10. ความยากลำบากในการพิจารณาเจตคติที่มีผลมาจากความรู้ความเข้าใจของนักเรียน	2.63
11. ความยากลำบากในการตัดสินพฤติกรรมของนักเรียนให้ตรงกับเจตคติที่แท้จริง	2.78
12. ความยากลำบากในการตัดสินเจตคติจากพฤติกรรมของนักเรียนที่พบเห็นเป็นครั้งคราว	2.77
13. ความยากลำบากในการตัดสินเจตคติกับปัญหาทางเศรษฐกิจของนักเรียน	2.81

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย
14. ความยากลำบากในการตัดสินเจตคติกับปัญหาทางศาสนาของนักเรียน	2.48
15. ความยากลำบากในการตัดสินเจตคติกับปัญหาทางวัฒนธรรมและสังคมของนักเรียน	2.48
16. ความยากลำบากในการวินิจฉัยเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษาและอาจารย์ผู้สอน	2.52
17. ความยากลำบากในการวัดเจตคติเกี่ยวกับการเรียนพลศึกษาของนักเรียนที่มีความผิดปกติทางกาย	2.54
18. ความยากลำบากในการแปลพฤติกรรมของนักเรียนออกมาเป็นคะแนน	2.55
19. ความยากลำบากในการแบ่งคะแนนเรียนวิชาพลศึกษา เพื่อผลทางเจตคติให้เหมาะสม	2.48
20. ความยากลำบากในการแบ่งสัดส่วนของคะแนนทางเจตคติให้เหมาะสม	2.55
21. ปัญหาเกี่ยวกับความยุติธรรมในการให้คะแนนเจตคติ ต่อนักเรียนแต่ละคน	2.38
22. ความยากลำบากในการบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	2.49
23. อาจารย์พลศึกษามีภาระมากไม่ค่อยมีเวลาในการวัดเจตคติ	2.49
24. ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนจากคะแนนการวัดทางเจตคติ	2.55

จากตารางที่ 10 แสดงว่าปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติ อาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเห็นว่า ปัญหาที่ประสบมากเรียงตามลำดับได้ดังนี้ การสังเกตนักเรียนจำนวนมากและสังเกตหลายอย่างในเวลาเดียวกันทำได้ไม่ทั่วถึง นักเรียนมีจำนวนมากไม่สามารถวัดเจตคติได้ครบทุกด้านและครบทุกคน ความยากลำบากในการวัดเจตคติโดยการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล ความยากลำบากในการตัดสินเจตคติกับปัญหาทางเศรษฐกิจของนักเรียน ความยากลำบากในการตัดสินพฤติกรรมของนักเรียนให้ตรงกับเจตคติที่แท้จริง ความยากลำบากในการตัดสินเจตคติจากพฤติกรรมของนักเรียนที่พบเห็นเป็นครั้งคราว ความยากลำบากในการวัดเจตคติด้วยวิธีสอบข้อเขียน ความยาก-ลำบากในการวัดเจตคติจากการสังเกตนักเรียน การวัดเจตคติด้วยการสอบข้อเขียนมีความยากในการตั้งปัญหา การวัดเจตคติด้วยการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนทำได้ไม่ทั่วถึงในเวลาเรียน การวัดเจตคติด้วยการสัมภาษณ์มีความยากในการตั้งปัญหา ความยากลำบากในการพิจารณาเจตคติที่มีผลมาจากความรู้ความเข้าใจของนักเรียน ความยากลำบากจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกนอกชั่วโมงเรียนพลศึกษา

ส่วนปัญหาสำหรับอาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเห็นว่า ประสบน้อยเรียงตามลำดับได้ดังนี้ ความยากลำบากในการแบ่งสัดส่วนของคะแนนทางเจตคติให้เหมาะสมผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนจากคะแนนการวัดทางเจตคติ ความยากลำบากในการแปลพฤติกรรมของนักเรียนออกมาเป็นคะแนน ความยากลำบากในการวัดเจตคติเกี่ยวกับการเรียนพลศึกษาของนักเรียนที่มีความผิดปกติทางกาย ความยากลำบากในการวินิจฉัยเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษาและอาจารย์ผู้สอน ความยากลำบากในการบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน อาจารย์พลศึกษามีภาระมากไม่ค่อยมีเวลาในการวัดเจตคติ ความยากลำบากในการตัดสินเจตคติกับปัญหาทางศาสนาของนักเรียน ความยากลำบากในการตัดสินเจตคติกับปัญหาทางวัฒนธรรมและสังคมของนักเรียน ความยากลำบากในการแบ่งคะแนนเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อผลทางด้านเจตคติให้เหมาะสม ปัญหาเกี่ยวกับความยุติธรรมในการให้คะแนนเจตคติต่อนักเรียนแต่ละคน สำหรับปัญหาที่อาจารย์พลศึกษาเห็นว่าประสบน้อยมาก ไม่มี

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยของ ความเห็นของอาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกี่ยวกับเรื่องที่ควรจะมีการปรับปรุงเพื่อให้การวัดผลวิชาพลศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

รายการ	ร้อยละ
เรื่องที่ควรจะมีการปรับปรุงเกี่ยวกับการวัดผลวิชาพลศึกษา	
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบและวิธีการวัดผลของกระทรวงศึกษาธิการ	60.16
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีวัดผลทางด้านพลศึกษา	60.16
3. ความรู้พื้นฐานทางสถิติที่จำเป็นต่อการวัดผลทางพลศึกษา	50.00
4. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีวัดผลทางด้านเจตคติ	54.69
5. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบทดสอบมาตรฐานของทักษะกีฬาแต่ละประเภท	53.13
6. อุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกในการทดสอบทักษะกีฬา	71.88
7. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ ตลอดจนเกณฑ์มาตรฐานของทักษะกีฬาแต่ละอย่าง	47.66
8. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายมาตรฐาน	38.28
9. อุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกในการทดสอบสมรรถภาพทางกาย	61.72
10. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ ตลอดจนเกณฑ์มาตรฐานของสมรรถภาพทางกายแต่ละด้าน	38.28
11. ความสามารถในการใช้เครื่องมือในการทดสอบสมรรถภาพทางกาย	40.63

ตารางที่ 11 (ต่อ)

รายการ	ร้อยละ
12. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการแปลงหน่วยที่ต่างกันให้อยู่ในหน่วยเดียวกัน	47.66
13. ความเข้าใจถึงสาเหตุเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียน	38.28
14. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพปัญหาของนักเรียนแต่ละคนในโรงเรียน	40.63
15. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณสมบัติและคุณธรรมที่จะปลูกฝังให้แก่นักเรียน	42.97
16. การเห็นความสำคัญและการให้ความร่วมมือของโรงเรียนและอาจารย์อื่น ๆ ในการสอบวิชาพลศึกษา	63.28
17. การผลิตอาจารย์พลศึกษาให้มีทักษะทางกีฬาหลายประเภท	8.59
18. เทคนิคและวิธีสอนของอาจารย์พลศึกษาในชั้นเรียน	10.94
19. หลักสูตรวิชาพลศึกษากับสภาพความเป็นจริงในการเรียนการสอน	8.59
20. จำนวนชั่วโมงเรียนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่อสัปดาห์	11.72
21. จำนวนหน่วยกิตของวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	11.72

จากตารางที่ 11 แสดงว่าความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกี่ยวกับเรื่องที่ควรจะมีการปรับปรุงเพื่อให้การวัดผลวิชาพลศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เรียงตามลำดับได้ดังนี้ อาจารย์พลศึกษา ร้อยละ 71.88 ควรปรับปรุงเรื่องอุปกรณ์สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกในการทดสอบทักษะกีฬา ร้อยละ 63.28 ควรปรับ

ปรุงเรื่อง การเห็นความสำคัญและการให้ความร่วมมือของโรงเรียนและอาจารย์อื่น ๆ ในการสอบวิชาพลศึกษา ร้อยละ 61.72 ควรปรับปรุงเรื่องอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกในการทดสอบสมรรถภาพทางกาย ร้อยละ 60.16 ควรปรับปรุงเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบและวิธีการวัดผลของกระทรวงศึกษาธิการ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีวัดผลทางด้านพลศึกษา ร้อยละ 54.69 ควรปรับปรุงเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีวัดผลทางด้านเจตคติ ร้อยละ 53.13 ควรปรับปรุงเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบทดสอบมาตรฐานของทักษะกีฬาแต่ละประเภท ร้อยละ 50.00 ควรปรับปรุงเรื่องความรู้พื้นฐานทางสถิติที่จำเป็นต่อการวัดผลทางด้านพลศึกษา ร้อยละ 47.66 ควรปรับปรุงเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ ตลอดจนเกณฑ์มาตรฐานของทักษะกีฬาแต่ละอย่าง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการแปลงหน่วยที่ต่างกันให้อยู่ในหน่วยเดียวกัน ร้อยละ 42.97 ควรปรับปรุงเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณสมบัติที่จะปลูกฝังให้แก่นักเรียน ร้อยละ 40.63 ควรปรับปรุงเรื่องความสามารถในการใช้เครื่องมือในการทดสอบสมรรถภาพทางกาย ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพปัญหาของนักเรียนแต่ละคนในโรงเรียน ร้อยละ 38.28 ควรปรับปรุงเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายมาตรฐาน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ ตลอดจนเกณฑ์มาตรฐานของสมรรถภาพทางกายแต่ละด้าน ความเข้าใจถึงสาเหตุเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียน ร้อยละ 11.72 ควรปรับปรุงเรื่องจำนวนชั่วโมงเรียนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่อสัปดาห์ จำนวนหน่วยกิตของวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 10.94 ควรปรับปรุงเรื่องเทคนิคและวิธีสอนของอาจารย์พลศึกษาในชั้นเรียน ร้อยละ 8.59 ควรปรับปรุงเรื่องการผลิตอาจารย์พลศึกษาให้มีทักษะกีฬาหลายประเภท และหลักสูตรพลศึกษากับสภาพความเป็นจริงในการเรียนการสอน

ตารางที่ 12 ค่าร้อยละของ ข้อเสนอแนะของอาจารย์พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกี่ยวกับการวัดผลวิชาพลศึกษา

รายการ	ร้อยละ
ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวัดผลของอาจารย์พลศึกษา	
1. ควรปลูกฝังให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนและการวัดผลวิชาพลศึกษา	42.97
2. ควรจะมีการวัดผลทางพลศึกษาให้ครบทุกด้าน	37.50
3. ควรจัดเตรียมอุปกรณ์ และสนามให้พร้อมอยู่เสมอ	31.25
4. ควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงวิธีการเรียนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรใหม่	17.19
5. ควรลดชั่วโมงสอนของอาจารย์พลศึกษาให้น้อยลง เพราะต้องสอนกิจกรรมกลางแจ้ง	17.19
6. การจัดตารางสอนแต่ละวัน ชั่วโมงพลศึกษาควรมีช่วงเวลาพักบ้าง	14.84
7. วิชาพลศึกษาควรแยกออกจากวิชาสุขศึกษาเพื่อสะดวกต่อการวัดผล	11.72
8. วิชาพลศึกษาควรสอนแยกชาย-หญิง	11.72
9. ควรมีการจัดอบรมสัมมนาเรื่องการวัดผลแก่อาจารย์พลศึกษา	9.38
10. ควรมีมนุษยสัมพันธ์และประสานงานกับอาจารย์หมวดวิชาอื่น ๆ	7.03
11. ควรมีความกระตือรือร้น และมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่	7.03
12. ควรมีการปรึกษาหารือเพื่อแก้ไขปัญหากันในหมวดวิชาหรือกลุ่มโรงเรียน	4.69
13. ควรมีการประสานงานกันระหว่างอาจารย์พลศึกษากับหน่วยงานวัดผลของโรงเรียน	3.13

ตารางที่ 12 (ต่อ)

รายการ	ร้อยละ
14. ควรมีการบันทึกผลการทดสอบของนักเรียนแต่ละปี เพื่อใช้เปรียบเทียบ	3.13
15. ควรมีการติดตามผลนักเรียนหลังจากที่เรียนไปแล้ว	3.13

จากตารางที่ 12 แสดงว่าอาจารย์พลศึกษา ร้อยละ 42.97 เสนอแนะว่า ควรปลูกฝังให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนและการวัดผลวิชาพลศึกษา ร้อยละ 37.50 เสนอแนะว่า ควรจะมีการวัดผลทางพลศึกษาให้ครบทุกด้าน ร้อยละ 31.25 เสนอแนะว่า ควรจัดเตรียมอุปกรณ์และสนามให้พร้อมอยู่เสมอ ร้อยละ 17.19 เสนอแนะว่า ควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงวิธีการเรียนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรใหม่ ควรลดชั่วโมงสอนของอาจารย์พลศึกษาให้น้อยลง เพราะต้องสอนกิจกรรมกลางแจ้ง ร้อยละ 14.84 เสนอแนะว่า การจัดตารางสอนแต่ละวัน ชั่วโมงพลศึกษาควรมีช่วงเวลาพักบ้าง ร้อยละ 11.72 เสนอแนะว่า วิชาพลศึกษาควรแยกออกจากวิชาสุขศึกษา วิชาพลศึกษาควรสอนแยกชาย-หญิง ร้อยละ 9.38 เสนอแนะว่า ควรมีการจัดอบรมสัมมนาเรื่องการวัดผลแก่อาจารย์พลศึกษา ร้อยละ 7.03 เสนอแนะว่า ควรมีมนุษยสัมพันธ์และประสานงานกับอาจารย์หมวดวิชาอื่น ๆ ควรมีความกระตือรือร้นและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ร้อยละ 4.69 เสนอแนะว่า ควรมีการปรึกษาหารือเพื่อแก้ไขปัญหากันในหมวดวิชาหรือกลุ่มโรงเรียน ร้อยละ 3.13 เสนอแนะว่า ควรมีการประสานงานกันระหว่างอาจารย์พลศึกษากับหน่วยงานวัดผลของโรงเรียน ควรมีการบันทึกผลการทดสอบของนักเรียนแต่ละปีเพื่อใช้เปรียบเทียบ ควรมีการติดตามผลนักเรียนหลังจากที่เรียนไปแล้ว